

OBIECTIV**VOCEA BRĂILEI**

Noi îți deschidem ochii!

Editor:

SC „Double P Media” SRL
- 12 Septembrie 2019 -

Supliment cultural

Anul 2019 are pentru teatrul nostru, pentru oraș și pentru cultura brăileană o multiplă semnificație: 70 de ani de teatru profesionist în Brăila, 50 de ani de când această instituție de prestigiu poartă cu mândrie numele marii actrițe

Maria Filotti, brăileancă prin naștere și 100 de ani de când acest Templu al Artei și Culturii autentice a fost donat urbei noastre de către fostul Primar al Brăilei, Dumitru Ionescu.

Sunt, acestea, cifre cu o semnificație profundă și care dovedesc, dacă mai era nevoie, că Brăila a fost și continuă să fie o oază de spiritualitate românească, un oraș cosmopolit și un exemplu de pașnică și frumoasă coabitare a numeroaselor minorități etnice și lingvistice!

Tocmai de aceea, în 2018 am propus organizatorilor revenirea la formatul internațional, începând cu ediția din acest an. Așadar, veți vedea "la lucru" actori francezi, bulgari și moldoveni, de peste Prut.

17 spectacole în 10 zile reprezintă un tur de forță al organizatorilor!

Avem în Brăila un public exigent, cultivat și entuziast care desigur va aprecia selecția Festivalului.

Apreciez, în nume personal, dar și al conducerii Primăriei Brăila curajul și ambiția colectivului brăilean de a propune, chiar în deschiderea Festivalului, 3 premiere proprii în doar 2 zile!

Este, cred eu, un semn de maturitate, ambiție și profesionalism.

Mulțumesc conducerii Ministerului Culturii și Identității Naționale, partenerilor, sponsorilor, mass-media, dar și voluntarilor pentru sprijinul acordat!

Salut publicul nostru brăilean și mă voi alătura acestuia la spectacolele de o înaltă ținută culturală.

În final, felicit colectivul Teatrului MARIA FILOTTI, cu ocazia celor 70 de ani de existență și le urez, în numele tuturor brăilenilor, LA MULȚI ANI!

Viorel Marian Dragomir,
Primarul Municipiului Brăila

Festivalul Internațional „Zile și Nopti de Teatru la Brăila”

PROGRAM SPECTACOLE
13, 14, 15 SEPTEMBRIE

» Pagina 2

INTERVIURI

» **Andreea Tecla, scenograf:** „Cred că tot ce este «frumos» sau «urât» în noi își are rădăcinile implementate în copilărie, în mediul în care am crescut”

» **Vlad Massaci, regizor:** „Eu sunt adeptul familiei tradiționale. Dar nu doresc să îngrădesc viziuni alternative”

» **Eugen Jebeleanu:** „Familia este factorul central al educației noastre intelectuale și emoționale”

» Pagina 2

„Un festival la Brăila este o mare bucurie și o provocare”

■ este convingerea lui Lucian Sabados, managerul Teatrului "Maria Filotti", plin de încredere că această ediție a festivalului - prin tema aleasă - va fi un mare succes » Pagina 3

CLIP DE VIAȚĂ - VERONICA DOBRIN

■ cum a supraviețuit în perioada comunistă, cum a izbândit după revoluție, cum a ajuns la cârma teatrului, reușite, vise, împliniri » Pagina 4

VOTUL SELECȚIONERULUI Cum altfel decât subiectiv ?

» Pagina 4

MINISTERUL CULTURII ȘI
IDENTITĂȚII NAȚIONALEConsiliul Județean
BrăilaPrimăria
Municipiului Brăila

Ediția a-XIII-a

FESTIVALUL ZILE ȘI NOPTI DE TEATRU LA BRĂILA

13-22 Septembrie 2019

Tema ediției: Criza familiei în lumea contemporană

Director și selecționar al festivalului: Lucian Sabados

Sponsori

VARD
a Fincantieri company**Raiffeisen
BANK**
Reușim împreună.**DUNAV**
CONSTRUCȚII ȘI REPARAȚII**PANGRONEX**
S.A.**Bella Italia****Rotary****Malaga Invest**

Parteneri Media

**Radio
România
Cultural****Radio
România
Iași****OBIECTIV**
VOCEA BRĂILEI
Noi îți deschidem ochii!**LiterNet.ro****Litera13****MAGIC FM**
muzica inimii tale**explore****star gossip****InfoEST****Caleidoscop
Brăila****PROBRĂILA**

Festival organizat cu sprijinul Asociației Culturale "Maria Filotti" Brăila

Biletele la Agenția Teatrului, str. Mihai Eminescu nr.2 și online pe site-ul www.blt.ro

„Un festival la Brăila este o mare bucurie și o provocare“

■ este convingerea lui Lucian Sabados, managerul Teatrului "Maria Filotti", plin de încredere că această ediție a festivalului - prin tema aleasă - va fi un mare succes ■ "Criza familiei în lumea contemporană", este tema plină de profunzime și de actualitate aleasă de Sabados

Cea de a XIII-a ediție a Festivalului "Zile și Nopti de Teatru la Brăila", care se va desfășura în perioada 13-22 septembrie 2019, este dedicată memoriei Cătălinei Buzoianu, minunata regizoare și șlefuitoare de talente regizorale, Cetățean de Onoare al Brăilei și brăileancă de origine, plecată recent dintre noi, să regizeze spectacole printre îngeri. Despre această ediție, cu participare internațională, Lucian Sabados, managerul Teatrului "Maria Filotti", spune că reunește trei momente importante din viața culturală a urbei, trei cifre rotunde.

-Ce reprezintă cea de a XIII-a ediție a Festivalului "Zile și Nopti de Teatru la Brăila" pentru orașul nostru și pentru instituția pe care o conduceți?

-Cred că această ediție pleacă de la semnificația celor trei momente importante pe care le aniversăm în acest an. Cel mai important eveniment, evident, este legat de cei 70 de ani de existență a Teatrului ca instituție profesionistă de spectacole, dar, la fel de importante sunt și celelalte două aniversări: 50 de ani de când noi purtăm numele privilegiat al mării actrițe Maria Filotti și 100 de ani de la actul extrem de generos, filantropic, de donație a acestei clădiri de către fostul primar al Brăilei, Dumitru Ionescu. Sunt cifre importante nu numai ca rotunjime, ci și pentru spiritualitatea brăileană și pentru continuitatea a ceea ce sperăm să aducă teatrul brăilean. Plecând de la aceste trei cifre, această ediție, cea de a XIII-a, are multe elemente de noutate, cum ar fi această dimensiune cu participare internațională, propunere făcută anul trecut de primarul municipiului, Marian Dragomir și pe care imediat am îmbrățișat-o.

-Ce înseamnă acest lucru?

-Participare internațională presupune foarte mult timp și foarte multe fonduri alocate selecționerului, directorului de

festival, care trebuie să alerge prin toată Europa și să vadă. Eu cred că, în acest moment, răspunderea mea ca director este una foarte mare și, cred că această formulă tranzitorie de participare internațională este cea mai potrivită.

Pe de altă parte, noutatea constă în faptul că am revenit la un format de lansări editoriale, de a ne deschide spre categorii de public dintre cele mai diverse. Sunt patru lansări editoriale foarte incitante, toate sunt legate de teatru, însă fiecare are un grad de noutate extraordinar. În cazul primei lansări, care este cea mai importantă, în prima zi de festival, avem privilegiul de a lansa, împreună cu Florica Ichim și editura care păstorește revista Teatru azi, cele trei volume dedicate memoriei Cătălinei Buzoianu.

Fiind o ediție dedicată în integralitate memoriei acestei uriașe actrițe plecată din Brăila și care s-a întors la Brăila și a făcut-o nu europeană, ci mondială, în acest context, lansarea noastră este una absolut simbolică și ne-au ajutat stelele să dăm rotunjime acestui eveniment chiar în prima zi de festival. Pe lângă critici extrem de importanți care se vor referi la această carte, în frunte cu Florica Ichim, Irina Zlotea și Natalia Stancu, avem marea bucurie să îi avem alături pe cei mai importanți urmași ai Cătălinei Buzoianu, copiii ei-Ștefanuț Iordănescu, un mare regizor și Viorica Panduru, o minunată scenografa, care lucrează și în Franța, în Germania, Austria și România și pe care o vom vedea direct ca și creatoare duminică, 15 septembrie, cu ocazia spectacolului lui Eugen Jebeleanu-ITINERARII.

-Ce alte surprize ne veți mai oferi în cadrul acestui festival?

-A doua zi va mai fi o lansare spectaculoasă, legată de personalitatea lui Alexandru Tocilescu, un uriaș regizor al țării, care, nefiind brăilean și-a început cariera la Brăila. La această lansare, pe lângă Florica Ichim va participa Nicu Alifantis, care sper că ne va și cânta, iar pe parcursul acestei întâlniri vom pune fragmente din muzica spectacolelor realizate de Nicu Alifantis împreună cu

Alex Tocilescu.

Duminică, pe 15 septembrie, va fi o altă mare lansare-dedicată celui mai iubit compozitor al momentului nu doar în România și Moldova, ci într-o mare parte a Europei. Este vorba de Eugen Doga, căruia o editură din Chișinău i-a dedicat o carte, care va fi prezentată de un eminent critic teatrolog din Republica Moldova-Larisa Turea. Surpriza maximă va fi însă că vom vedea împreună un film dedicat lui Eugen Doga de către marele cineast Emil Loteanu, nimeni altul decât cel care a realizat SATRA.

Marti, pe 17 septembrie, vom avea o altă lansare importantă, o carte de dramaturgie contemporană greacă. Mi se pare foarte important acest lucru, într-un oraș în care comunitatea greacă a construit o mare parte din patrimoniul superb arhitectural al Brăilei, iar la eveniment vor vorbi oameni de o foarte mare specialitate.

-În fiecare an, Festivalul ZILE ȘI NOPTI DE TEATRU LA BRĂILA a avut o anumită temă. Care este tema acestei ediții și cum ați reușit să aduceți la Brăila spectacole pe tema respectivă?

-Sunt părinte, sunt familist și, nu doar eu, dar toți românii suntem bombardați aproape în fiecare zi cu știri despre destrămări de familii, despre membrii de familie care sunt nevoiți să muncească în altă țară, suntem martori la foarte multe drame și mi s-a părut că una dintre temele cele mai incitante, cele mai tulburătoare, care ar putea fi punctul de plecare al unui dialog între noi, realizatori și spectatori ar fi CRIZA FAMILIEI ÎN LUMEA CONTEMPORANĂ. Este o temă dramatică. După două ediții în care am dat prioritate comediei, ca selecționeer, m-am gândit că, ediția la 70 de ani de maturitate a teatrului brăilean, se cuvine a fi aniversată printr-o coagulare de forte artistice cu totul excepționale. Tema este generoasă, nu pot să spun că am întâmpinat greutăți. Mi se pare o temă care este abordată mai mult sau mai puțin de la anticii greci până la literatura dramatică din zilele noastre în varii feluri, în varii modalități,

este o temă apropiată creatorilor și publicului, iar lucrurile s-au legat de la sine. Trebuie să spun că, din 17 spectacole selecționate de mine, 8 sunt selecționate și de Maria Constantinescu la Festivalul Național de Teatru din octombrie, iar eu le-am selecționat cu mult timp înainte de aflarea rezultatelor, ceea ce înseamnă că... ne mai orientăm și noi... Oricum, sunt spectacole noi; există un singur spectacol care se joacă de trei ani, dar pe care mi l-am dorit foarte mult. Se numește OSCAR ȘI TANTI ROZ, spectacol al Teatrului Eugen Ionescu de la Chișinău, cu actori care n-au prea lipsit de la acest festival. Am luptat pentru acest spectacol pentru că este o poveste sfâșietoare, de familie, o poveste care se petrece în zilele noastre și care va avea reverberații în sufletul fiecăruia dintre noi.

Sunt și spectacole mai aspre, cum ar fi TRIBURI, sau CODUL BUNELOR BARIERE, un text englez contemporan, foarte tare, pus în scenă minunat de Vlad Cristache, la Teatrul NOTTARA din București, cu mari actori, un spectacol manifest, așa cum este și ITINERARII, spectacolul lui Eugen Jebeleanu, coproducție ARCUB și Companie des Ogres, din sudul Franței. Vor fi și multe alte puncte fierbinți la această ediție, povești tulburătoare din zilele noastre: TRUE WEST de Sam Shepard, regia Vlad Cristache, CONVERSATIE DUPĂ ÎNMORMANTARE de Yasmina Reza, regia Vlad Massaci, DELIRIUM de Enda Walsh, după "Frații Karamazov" de F.M. Dostoievski, regia Vlad Massaci, spectacol prezentat de Teatrul ODEON BUCUREȘTI, TATĂL de Florian Zeller, regia Radu Iacoban, un spectacol magic, prezentat de TEATRUL CLASIC IOAN SLAVICI din Arad.

-Printre aceste spectacole, povești tulburătoare, dumneavoastră aduceți de la Shumen, din Bulgaria, CAFEAUA DOMNULUI MINISTRU de Horia Gârbea.

-Eu vin de la Shumen cu un spectacol care mi se pare cel mai politic din festival, un spectacol extrem de puternic,

în care vorbesc despre mecanismele Puterii și despre culisele Puterii. Mie mi se pare o temă extraordinar de importantă, textul lui Horia Gârbea din CAFEAUA DOMNULUI MINISTRU mi se pare excepțional, colegul și prietenul meu Gheorghe Mosorescu a făcut o scenografie extraordinară și echipa de actori de la Shumen-Sofia de asemenea. Acesta este punctul maxim pe politică, iar comentariile sunt foarte aspre, șterg cumva pe jos cu unii reprezentanți ai clasei politice și acesta nu este puțin lucru.

-Sunt și spectacole care merg în zona poveștilor sentimentale...

-Sunt și spectacole care merg în zona poveștilor intime, personale, cum ar fi DOI PE UN BALANSOAR de William Gibson, direcția de scenă Victor Ioan Frunză, o minune de spectacol, CONVERSATIE DUPĂ ÎNMORMANTARE de Yasmina Reza, regia Vlad Massaci-premieră absolută, o poveste de familie, ca și ANIVERSAREA de JEROIEN VAN DEN BURG, regia Erwin Simșenshon, spectacol al Teatrului MIHAI EMINESCU din Botoșani, CÂND TIMPUL STA PE LOC de Donald Margulies, regia Bogdan Budeș, prezentat de TEATRUL DE ARTĂ București, LEGĂTURI PRIMEJDIOASE de Christopher Hampton, după romanul lui Choderlos de Laclos "Legături primejdioase", regia Cristi Juncu, un text din secolul XVIII, dar cu extensii serioase în secolul XXI, un spectacol cu actori mari de la TEATRUL MIC BUCUREȘTI, cu Florinel Piersic, într-o formă de zile mari. Pe Florinel Piersic și alți actori mari am încercat să îi aduc în fiecare an la festival, ei sunt prieteni ai teatrului brăilean și ai Brăilei și revin aici de fiecare dată cu plăcere. Eu am această mândrie de a-i invita nu cu un ton de plecaciune, ci pe picior de egalitate, pentru că sunt oameni care ne știu foarte bine. Ei ne cunosc valoarea și, pentru ei, un festival la Brăila este o mare bucurie și o provocare.

-Să înțeleg că tema acestei

ediții nu este întâmplătoare și că toți artiștii care participă la festival reprezintă o mare familie?

-Daa, ați spus foarte bine! Într-adevăr, așa este! Va fi un eveniment pe care îl doresc spontan, nu festivist. Este momentul nostru, al brăilenilor. Sâmbătă, 14 septembrie, de la ora 17.00, în Sala de conferințe, împreună cu primarul Brăilei, ne vom întâlni cu colegii noștri de ieri și de azi, ne vom vedea și ne vom aminti de oamenii importanți care au trecut prin Teatrul brăilean, va fi un moment prin care ne vom cinsti membrii familiei. Vor fi invitați oameni importanți și vor fi multe surprize. Dar, să nu uităm de ultimul spectacol din festival, UN TRAMVAI NUMIT DORINȚĂ, de Tennessee Williams, regia Claudiu Goga, spectacol prezentat de TEATRUL METROPOLIS BUCUREȘTI. Un spectacol fabulos, cu actori de zile mari, esența temei ediției din acest an, un spectacol de mare valoare. Ca director de teatru, dacă vrei să faci ceva pentru concitadinii tăi, pentru colegii tăi, aduci spectacole de mare valoare, care să aibă legătură cu viața pe care o ducem, și atunci, dacă tot ne confruntăm cu această degradare și această manipulare a degradării valorii familiei, pe toate căile posibile, hai să vorbim despre acest lucru pe scenă. Mie mi se pare un gest de curaj, de atitudine, de răspundere și de obligativitate.

-Ce mesaj aveți pentru spectatorii brăileni?

-Pare puțin cinic să le transmit să vină la teatru, pentru că ei vor să vină, dar biletele la această ediție s-au epuizat din primele zile. Dar, le transmit să-și iubească teatrul, pentru că teatrul din Brăila își iubește și își respectă extrem de mult spectatorii și eu, ca director, în fiecare zi, vreau să întăresc această relație de încredere între noi și publicul spectator.

-Vă mulțumim pentru tot ce faceți pentru teatrul brăilean și pentru spectatori și vă dorim succes!

*A consemnat
Tudorița TARNIȚĂ*

CLIPPE DE VIAȚĂ - VERONICA DOBRIN

Nu am gândit și nici n-am crezut vreodată că eu, un copil coborât din dealurile Buzăului, o să-mi plimb pașii prin sălile teatrului brăilean, ba mai mult, să-l și conduc vreme de aproape 10 ani.

Sortii m-au adus la sfârșitul anului 1979 în fruntea culturii brăilene. După câteva zile de la investitură m-am întrebat dacă are vreun rost să rămân sau mai bine să mă întorc la catedră, pentru că situația instituțiilor de cultură era jalnică: clădirea teatrului era închisă încă înainte de cutremurul din martie 1977, iar trupa își desfășura activitatea de spectacole în Clubul "Progresul" strecurându-se printre ședințe, conferințe, plene, "Cântarea României" etc, clădirea muzeului era în reparații capitale, secția de etnografie era fără sediu, clădirea fiind demolată.

Ianuarie 1980 - am fost martoră deschiderii șantierului de consolidare, reconstrucție și restaurare a clădirii Teatrului "Maria Filotti". Am făcut parte din echipa care urmărea mersul lucrărilor alături de proiectanți, arhitecți, ingineri și mai târziu artiști plastici. Un entuziasm greu de descris din partea cetățenilor urbei. A fost o lucrare dificilă, clădirea având vicii ascunse care au impus modificări în proiect. De un real folos a fost vizita Suzanei Gâdea, pe atunci ministrul Culturii, care a răspuns solicitării mele de a vizita șantierul și care a găsit soluția de a finanța lucrările de pictură, stucatură, creația și execuția cortinei, a candelabrului și a corpurilor de iluminat precum și dotarea cu tehnică de scenă-orgă de lumini și pupitrul de sonorizare aduse din import.

Momente de cumpănă

1980, arhitectul Viorel Oproescu, autorul proiectului, părăsește țară stabilindu-se în Canada. A preluat cu pricepere și interes o tânără arhitectă de la ISLGC București, Doina Juncu Bubulete, care astăzi este directorul URBAN PROIECT(fost ISLGC).

Un alt moment a fost în mai 1981, când directorul de atunci al teatrului, actorul Dumitru Pâslaru s-a îmbolnăvit grav și s-a pensionat. Printro întâmplare fericită l-am întâlnit pe actorul Constantin Codrescu, pe atunci profesor universitar la Facultatea de teatru din Tg Mures căruia i-am adresat întrebarea dacă nu ar dori să conducă teatrul din Brăila. Venirea domniei Sale la Brăila a însemnat mult pentru bunul mers al șantierului, dar mai ales pentru revigorarea trupei și a repertoriului.

Încercări

Perioada 1979-1984 a fost pentru mine o perioadă grea, plină de încercări dar și plină de satisfacții. M-am apropiat de teatru, i-am cunoscut oamenii, tainele, m-am înfrățit cu toți cei ce lucrau pe șantier. Mă întâlnesc cu drag cu mulți dintre ei. Mulți ne-au părăsit, în frunte cu omul de excepție, artistul plastic Virgil Mihaescu.

Tot în această perioadă am reușit să fiu martora inaugurării Muzeului Brăilei-secția de istorie, inaugurării Casei Memoriale PANAIT ISTRATI, refacerea casei și expoziției de la Baldovinești, deschiderea secției de etnografie în Grădina Publică.

Cum a supraviețuit în perioada comunistă, cum a izbândit după revoluție, cum a ajuns la cârma teatrului, reușite, vise, împliniri

Fost director al Teatrului "Maria Filotti", profesor Veronica Dobrin, "Doamna de aur a Culturii brăilene", a activat 22 de ani pe tărâmul culturii și 29 de ani în slujba învățământului, iar din anul 1997 este director executiv al Fundației Darclee. De-a lungul vremii, a dat culoare teatrului brăilean și, grație managementului său, numele acestuia este cunoscut și recunoscut atât în țară, cât și dincolo de graniță.

Decembrie 1984, rotația cadrelor mă obligă să mă întorc la catedră după ce am refuzat propunerea de a fi director adjunct (administrativ) la teatru.

După 1989

1994-1997 revin prin concurs, în fruntea culturii brăilene cu toate reticentele de rigoare impuse de vremurile noi.

1995-punem bazele Concursului NAȚIONAL de Canto HARICLEA DARCLEE, DEVENIT ÎN 1997 CONCURS INTERNAȚIONAL, cu sprijinul neprecupțit al celebrei soprane MARIANA NICOLESCO.

1997 - ia ființă FUNDATIA DARCLEE, al cărui director executiv sunt.

Iulie 2000 -la propunerea primarului Anton Lungu accept cu teamă funcția de director interimar al tea-

trului, încercând să găsească soluții pentru un director titular. Am condus teatrul până în decembrie 2009.

Această perioadă a fost pentru mine o provocare, în ciuda vârstei de 60 de ani pe care o împlinisem, cu atât mai mult cu cât era un domeniu pentru care nu aveam pregătire necesară. Probabil experiența acumulată, vocația de dascăl și dorința de a fi de folos acestei instituții de care mă atașasem atât de mult, au făcut să am cele mai mari satisfacții ale vieții mele în ciuda greutăților mari pe care le-am întâmpinat.

Au trecut 10 ani

Acum la trecerea unui deceniu de la plecarea mea îmi place să cred că nu am muncit în zadar și că roadele strădaniei mele se văd peste ani. Nu am fost un conducător perfect, dar am căutat mereu perfecțiunea. Nu m-am priceput de

multe ori, dar am ascultat pe cei pregătiți în domeniu - recunoștință veșnică lui Bujor Macrin fost actor și director artistic plecat prea devreme dintre noi.

Așadar mă mândresc că am reușit să înprospătez trupa de actori prin venirea a 8 tineri absolvenți ai facultății de teatru din Iași aflați în deplină maturitate profesională.

Am încercat și în bună parte am reușit să deschid porțile teatrului pentru tineri, îndeosebi elevi. Repertoriul destinat lor, festivalul de teatru școlar, întâlnirile lor cu actorii, abonamentele școlare pentru teatru au determinat un interes sporit pentru spectacolele teatrului.

Regizorii tineri -Radu Apostol, Radu Afrim, Radu Nichifor, Sorin Militaru alături de Victor Ioan Frunză, Constantin Codrescu, Mircea Cornișteanu, Dominic Dembinschi au ridicat prestigiul teatrului. Așa se explică participarea la aproape toate festivalurile teatrale din țară - Brașov, Arad, Timișoara, Baia Mare, Oradea, Piatra Neamț, Galați obținând premii. Teatrul nostru s-a numărat printre puține teatre din țară care au fost invitate la Sibiu cu prilejul manifestărilor cuprinse în programul SIBIU-CAPITALA EUROPEANĂ. Spectacolele VISUL UNEI NOPTI DE VARA și DEȘTEPTAREA PRIMĂVERII, ambele în regia reputatului regizor Victor Ioan Frunză, au avut mare succes de public și de critică la Festivalul internațional de teatru de la Sibiu. Am fost selecționați aproape în fiecare an la Festivalul Național de Teatru, iar la Gala UNITER am fost nominalizați la categoria CEL MAI BUN SPEC-TACOL , pentru spectacolul OMUL PERNĂ - regia Radu Afrim.

Spectacolele teatrului au participat la festivalurile internaționale din Republica Moldova(Chișinău), Italia-Udine, Albania(Elbasan), Turcia (Trabzon)Bosnia -Herțegovina(Sarajevo), BUL-GARIA(Silistra și Sumen) Ungaria-Buda-pesta.

Cea mai mare mulțumire este aceea că am reușit să inițiez în anul 2004 Festivalul Internațional de Teatru, denumit ulterior EUROPA via BAL-CANI. Ne-au onorat trupe de teatru din Bulgaria, Franța, Austria, Albania, Kosovo, Serbia(Teatrul Național Belgrad) Polonia, Lituania, Republica Moldova, Turcia, Grecia. Un merit demn de luat în seamă a fost al criticului de teatru DOINA PAPP care a fost și directorul festivalului.

Din păcate am fost foarte puțin ajutat din punct de vedere material, cei aflați la cârma municipiului în acea perioadă considerau teatrul o instituție consumatoare de bani. De aceea am apelat în disperare la sponsori care în mare parte m-au ajutat. Din spirit de solidaritate teatrele invitate m-au înțeles și nu au ridicat pretenții financiare.

Am fost un director atipic, venit dintr-o altă branșă a meseriei, dar am simțit că am fost acceptată și ajutat de lumea teatrală, ca dovadă sunt numeroși prieteni cu care relaționez și astăzi, iar în teatrul brăilean mă simt de parcă n-am plecat niciodată.

Veronica DOBRIN

VOTUL SELECȚIONERULUI

Cum altfel decât subiectiv ?

Că de aia e selecționar, să alegă! Pare simplu, dar nu e! Ce frământări, ce îndoieli te străbat ! Oare tema este interesantă, răspunde ea așteptărilor spectatorilor? Ale semenilor tăi? Oare alegerea spectacolelor răspunde totodată oportunității și comandamentelor temei și mai ales criteriilor estetice ale lumii teatrale contemporane ?

Toate aceste întrebări (și multe altele...) mă fac vulnerabil și mefient până la întâlnirea fiecărui spectacol selecționat cu publicul său!

Îmi este, totodată, ușor și foarte greu să vorbesc despre spectacolele primelor 3 zile de festival!

Ușor pentru că e vorba despre spectacolele noastre, în 13 și 14 septembrie și de alte două titluri extrem de laudate, cele programate în 15 septembrie.

Greu, pentru că primele 3 titluri sunt ale teatrului nostru, iar exercițiul obiectivității în artă este unul anevoios !

De ce să nu le ratați? Simplu, pentru că sunt Artă în stare (aproape ...) pură.

"True West" al lui Vlad Cristache, este o luptă neîndurătoare asupra disoluției noțiunii de familie și comunicare într-o lume ce ne aneantizează și ne amortește instinctele umane.

"Conversație după înmormântare" al lui Vlad Massaci pentru că glosează extrem de rafinat, aproape cameral despre intruziunea ipocriziei, a minciunii și a indiferenței într-o familie a zilelor noastre.

"Doi pe un balansoar" al lui Victor Ioan Frunză, pentru că replasează un clasic al mijlocului secolului trecut într-o paradigmă contemporană, în care iubirea este extrem de vulnerabilă și aleatorie, ca și Omul.

"Itinerarii". Într-o zi lumea se va schimba, pentru că ne pune întrebarea care ne preocupă pe toți: în ce moment suntem pregătiți să ne depășim barierele interioare și exterioare ?

Și în sfârșit "Proof" (Demonstrația), pentru că, vorbind oarecum despre matematică, spectacolul lui Andrei și Andreea Grosu ne înfățișează patru personaje care ne fac să ne gândim la teme și zone mai adânci ale ființei umane contemporane, decât ne-am fi imaginat la începutul spectacolului. Și mai ales, vorbește, în termeni aspri despre iubire.

Ne reîntâlnim cu această rubrică luni, 16 septembrie, în numărul 2 al suplimentului nostru teatral!

Lucian Sabados, selecționar